

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok III. Nr 58 (472) Białystok, poniedziałek 9 marca 1953 r. Cena 20 gr

CAŁA POSTĘPOWA LUDZKOŚĆ POCHYLA DZIŚ SWE SZTANDARY

NAD TRUMNĄ NIEŚMIERTELNEGO STALINA

UCHWAŁA

Rady Państwa i Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
z dnia 7 marca 1953 r.
o uczczeniu pamięci Józefa Stalina

Dla uczczenia pamięci Wielkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących i Jego wiekopomnych zasług dla Polski, Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalają co następuje:

1. Zgodnie z wnioskiem Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydium Katowickiej Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium Rady Narodowej m. Katowic oraz katowickiego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, miasto Katowice przemianować na miasto Stalinogród,

a województwo katowickie na województwo stalinogrodzkie.

2. Pałacowi Kultury i Nauki, stanowiącemu dar Związku Radzieckiego dla stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ofiarowany z inicjatywy Józefa Stalina, nadać nazwę Pałacu Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina.

3. Na placu przed Pałacem Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina wzniesić pomnik Józefowi Stalinowi.

Przewodniczący Rady Państwa
(—) Aleksander Zawadzki

Prezes Rady Ministrów
(—) Bolesław Bierut

Uchwała Komitetu Centralnego
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,
Rady Ministrów i Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
z dnia 7 marca 1953 roku
o żałobie narodowej
w dniu pogrzebu Józefa Stalina
9 marca 1953 r.

Dając wyraz głębokiej żałobie jaką okrył narody Związku Radzieckiego, serca Polaków i całą postępową ludzką zgon Józefa Stalina i celem złożenia hołdu pamięci genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata i Wyzwoliczela Polski uchwała się:

1. Dzień 9 marca 1953 r jako dzień pogrzebu Józefa Stalina uznać za dzień żałoby narodowej.
2. W dniu żałoby narodowej nie odbędą się żadne widowiska (teatry, kina, imprezy sportowe itp.), zamknięte będą wszystkie lokale rozrywkowe.
3. W dniu żałoby narodowej masy pracujące w skupionej powadze, wzmożonej pracy dla dobra Ojczyzny zamanifestują swą solidarność z narodami Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w walce o realizację wielkich idei, którym poświęcone było całe ofiarne życie Józefa Stalina.

SPRAWA JÓZEFA STALINA JEST NIEŚMIERTELNA

Kiedy pochylamy głowy przed trumną naszego Wodza i Nauczyciela, największego człowieka naszej epoki — Józefa Stalina, jakież słowa mogą oddać bezmiar bólu, który nas przenika? Starzy i młodzi, kobiety i mężczyźni, robotnicy, chłopci, inteligenci — jednak odczuwamy okrutny cios, który ugodził w nasze serca.

Jeszcze tak niedawno rozbrzmiewały na cały świat niezapomniane mądre wskazania, które dawał klasie robotniczej i wszystkim narodom Józef Stalin podczas XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Jego partii, partii Lenina — Stalina. Dziś, w bezbrzeżnie smutnych chwilach, które przeżywa cała ludzkość, myśl nasza przywodzi na pamięć Jego genialne nauki, w które tak szczerze nas wyposażył i które przyświecać będą nam wszystkim i pokoleniom, co po nas przyjdą. Uczył nas Stalin, że partia jest rozumem i honorem klasy robotniczej, że strzec jak żrenicy oka jej jedności — to podstawowy warunek zwycięstwa.

Taką partią, partią-monolitem, utworzoną i wychowaną przez Lenina i Stalina, jest Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia najściślej związana z masami, partia

kierowana obecnie przez najwierniejszych uczniów i współbojowników Stalina. „Naród polski wie, — pisał towarzysz Bierut do towarzysza Malenkowa — że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina — Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach”. Wokół partii Lenina — Stalina skupiają się najściślej wszystkie partie komunistyczne i robotnicze, zahartowane w bojach o nieśmiertelną ideę komunizmu.

Niezmożona jest potęga partii markslistwo-leninowskich, stojących na czele narodów. I jakże nędzne, jakże beznadziejne, z góry skazane na zagładę są zbrodnicze plany gangsterów z Wall Street i ich lokajów. Wrzaskliwa chamska radość z powodu odejścia Stalina ustokrotniła naszą nienawiść, gniew i bogardę do tych zezwierzęconych ludobójców. Ta piekąca nienawiść mobilizuje wszystkie nasze siły, jeszcze bardziej zaostrza naszą czujność, wzmacnia naszą gotowość do dania natychmiastowego odporu wszelkim prowokacjom.

Stalin odszedł, ale żyje w nas wszystkich, którzy nienawidzimy wyzysku i ucisku, którzy tak jak On, kochamy ludzi, kochamy wolność, kochamy życie. I w chwili niezgłębionego bólu

(Ciąg dalszy na str. 2)

W dniach bólu i żałoby naród polski jeszcze mocniej zwiera swoje szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i towarzysza Bolesława Bieruta, ze wszech miar umacnia i utrwala serdeczną nierozzerwalną więź z bratnim narodem radzieckim i jego potężną, okrytą chwałą Partią Komunistyczną.

Wzmacniając braterską solidarność z narodami radzieckimi naród polski składa hołd pamięci Wielkiego Stalina

Depesza Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku do ambasadora ZSRR w Polsce Arkadięgo Sobolewa

Do
Ambasadora Związku
Socjalistycznych Republik Radzieckich
Towarzysza Arkadięgo Sobolewa

Warszawa

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w imieniu społeczeństwa białostockiego zasyła na Wasze ręce uczucia głębokiego żalu z powodu zgonu Ukochanego przez nas i Nieśmiertelnego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — geniusza współczesnej epoki — JÓZEFA STALINA.

Społeczeństwo województwa białostockiego całym sercem kocha Towarzysza STALINA. JEGO nieśmiertelna nauka będzie nam wечноle przyświecać — jak należy kochać swój naród, walczyć o socjalizm, o pokój.

Społeczeństwo województwa białostockiego skupi swoje wszystkie siły wokół Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta, niezłomnego ucznia WIELKIEGO STALINA i nieustraszenie wykonywać będzie plany gospodarcze, przyspieszając tym samym marsz całego narodu — ku socjalizmowi.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Białymstoku

Białystok, dn. 6 marca 1953 r.

Depesza Wojewódzkiego Komitetu Obróńców Pokoju w Białymstoku do ambasadora ZSRR w Polsce A. Sobolewa

TOWARZYSZ ARKADI SOBOLĘW
AMBASADOR ZSRR

W WARSZAWIE

Tragiczna wieść o zgonie Chorążego pokoju, Towarzysza Józefa Stalina, przejęta największym bólem ludność pracującą naszego województwa. Wraz z narodami Związku Radzieckiego przeżywamy boleśnie ten cios. Za Waszym pośrednictwem składamy narodowi radzieckiemu wyrazy głębokiego współczucia z powodu zgonu Wodza całej postępowej ludzkości. Zapewniamy, że w oparciu o przyjaźń z narodami ZSRR, poprzez realizację naszych planów gospodarczych, walczyć będziemy o zachowanie pokoju na całym świecie.

WOJEWODZKI KOMITET OBRONCÓW POKOJU
W BIAŁYMSTOKU

SPRAWA JÓZEFA STALINA JEST NIEŚMIERTELNA

(Ciąg dalszy ze str. 1)

lu każdy komunista, każdy patriota, każdy uczciwy człowiek postanawia zwiększyć swój udział w ogólnej walce o pełne urzeczywistnienie najszybciej możliwych idei ludzkości, idei Stalina.

Partia nasza uczyni wszystko co w jej mocy, aby jeszcze bardziej zacieśniła się braterska więź z Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego.

Aby szeregi narodu polskiego jeszcze bardziej zwały się wokół PZPR, jej Komitetu Centralnego, wokół wiernego ucznia Stalina, towarzysza Bolesława Bieruta.

Aby zwiększać się i wzbogacał twórczy wkład naszej Ojczyzny do wspólnej ze Związkiem Radzieckim walki o realizację wiecznych życiowych idei, nauk i wskazań Wielkiego Stalina.

Aby Ojczyzna nasza stawiała się coraz godniejsza szczytnego stalinowskiego miłania bytady szturmowej socjalizmu.

Zegnamy dziś Józefa Stalina, składając hołd Jego pamięci, wiemy, że myśli Jego, nauki Jego, idee Jego towarzyszyć nam będą w każdej chwili naszego życia, że uskrzydlać będą naszą pracę i naszą walkę.

W tym niezgłębionym smutku, jaki przeżywają narody radzieckie, a wraz z nimi cała postępową ludzkość, naród polski jest całym sercem z radzieckimi towarzyszami i przyjaciółmi. Ciężka strata uczyniła jeszcze głębszą naszą miłość i przywiązanie do przewodniczącego naro-

dów — Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, do jej Komitetu Centralnego, kierowanego przez doświadczonych i zahartowanych w walkach najwspanialszych uczniów i współbojowników Wielkiego Stalina.

Naród nasz głęboko kochał Józefa Stalina, którego kraj przyniósł nam wyzwolenie dwukrotnie w ciągu jednego ówlewiecza i na każdym kroku okazywał nam i okazuje bezcenną pomoc w naszym dziele budowy socjalizmu. Zegnamy Wielkiego Wodza i Nauczyciela ludzkości, największego Przyjaciela ludu polskiego i składając hołd Jego nieśmiertelnej pamięci, jak przysięgę powtarzamy słowa uchwalonej na wielkim zgromadzeniu ludu warszawskiego rezolucji Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego:

„Stubujemy jeszcze bardziej pogłębiać solidarność, przyjaźń i braterstwo z narodami radzieckimi, umacniać nierozdzielalną więź ideową z bohaterką Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, stać niezłomnie w niezwykłych szeregach całego obozu pokoju pod przewodnictwem wielkiego Związku Radzieckiego i jego rządu z tow. Malenkowem na czele”.

U boku Związku Radzieckiego, pod sztandarem Lenina — Stalina, pod wodzą Bolesława Bieruta — zwyciężymy.

Nasza sprawa, sprawa Stalina jest nieśmiertelna!

Naród polski wyraża współczucie bratnim narodom radzieckim

Do
Ministra Spraw Zagranicznych
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Towarzysza Andrzeja WYSZYŃSKIEGO

Moskwa

Przejęty do głębi wiadomością o śmierci Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Generalissimusa Józefa Stalina przesyłam Wam, Towarzyszu, wyrazy najgorętszego współczucia.

Wskazania wypływające z nauki Wielkiego Stalina będą i nadal gwiazdą przewodnią pokojowej polityki zagranicznej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i dalszego zacieśniania więzów nierozdzielalnej, wieczystej przyjaźni polsko-radzieckiej, gwarancji niepodległego bytu narodu polskiego.

Pamięć o wielkim Przyjacielu narodu polskiego i ukochanym Wodzu całej postępowej ludzkości zagrzewać będzie wszystkie narody, w tej liczbie i naród polski, do jeszcze bardziej wyjącej i ofiarnej walki o pokój, o niepodległość narodów, o socjalizm.

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych
MARIAN NASZKOWSKI
Podsekretarz Stanu

Do Przewodniczącego WCPSP
Towarzysza W. W. Kuzniecowa

Centralna Rada Związków Zawodowych w Polsce w imieniu polskich mas pracujących wstrząśniętych do głębi wiadomością o zgonie ukochanego Wodza i Nauczyciela wszystkich ludzi pracy, Największego Człowieka naszej epoki — Józefa Stalina łączy się z Wami w nieukojonym bólu i żalobie.

Polskie masy pracujące głęboko zachowują w swych sercach pamięć o tym, że swoje wyzwolenie narodowe i społeczne oraz utrwalenie niepodległości Ojczyzny zawdzięczają braterskiej pomocy narodów Związku Radzieckiego i geniuszowi Wielkiego Stalina.

Polskie masy pracujące, czując głęboko pamięć Towarzysza Stalina — największego Przyjaciela narodu polskiego — zewną jeszcze silniej swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego Towarzysza Bieruta, by w pokojowym budownictwie socjalistycznym, wcielając w życie nieśmiertelne idee i wskazania Wielkiego Stalina wzmacniać przyjaźń między narodami, potęgować siły światowego obozu pokoju i socjalizmu, na czele którego stoi Związek Radziecki, prowadzony przez zwycięską Partię Lenina-Stalina.

Przewodniczący
Centralnej Rady Związków Zawodowych
WIKTOR KŁOSIEWICZ

Do Akademii Nauk ZSRR

Zgon Towarzysza Stalina — wielkiego budowniczego socjalizmu i genialnego uczonego, odczuwamy niezmiernie boleśnie. W tych dniach, gdy spadło na całą postępową ludzkość to wielkie nieszczęście pragniemy zapewnić Was, drodzy przyjaciele, że naukowcy polscy nigdy nie zejda z drogi, która wytyczył nauce Towarzysz Stalin, drogi służenia sprawiedliwości, pokojowi i Ojczyźnie, drogi prowadzącej do szczęścia ludzkości przez budownictwo socjalizmu.

Na zawsze wierni pozostaniemy sprawie komunizmu i braterstwu naszych narodów.

Prezes
Polskiej Akademii Nauk
J. DEMBOWSKI

Do Antyfaszystowskiego Komitetu
Kobiet Radzieckich

W imieniu milionów kobiet polskich głęboko wstrząśniętych nieszczęściem, jakie spotkało naród radziecki i całą postępową ludzkość łączy się z Wami, drogie siostry i przyjaciółki, w głębokim bólu z powodu zgonu genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, nieugiętego Chorążego Pokoju — Józefa Stalina.

W tych ciężkich chwilach pragniemy Was zapewnić, drogie siostry, że kobiety polskie wyteją wszystkie swe siły w walce o pokój i socjalizm, w walce o realizację nieśmiertelnych idei Wielkiego Stalina.

Przewodnicząca Zarządu Głównego
Ligi Kobiet
ALICJA MUSIAŁOWA

Delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina udała się do Moskwy

WARSZAWA (PAP). Rano, dnia 8 marca, udała się do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina. Na czele delegacji stoi Przewodniczący KC PZPR i Prezes Rady Ministrów — Bolesław Bierut. W skład delegacji wchodzi członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Przewodniczący Rady Państwa — Aleksander Zawadzki, wiceprezes Rady Ministrów — Marzałek Polski — Konstanty Rokossowski, wiceprezes Ra-

dy Ministrów — Hilary Minc i sekretarz KC PZPR — Edward Ochab.

Na lotnisku Okęcie delegację zegnali członkowie Biura Politycznego KC PZPR i członkowie KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu, generalicja WP, przedstawiciele najwyższych władz stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych.

Obecny był ambasador ZSRR w Polsce — A. Sobolew.

Przybyli również przedsta-

wiciele dyplomatyczni państw zaprzyjaźnionych.

Przewodniczący delegacji, Bolesław Bierut i członkowie delegacji w głębokiej ciszy, wolno przeszli przed frontem pocztów sztandarowych KC PZPR, NKW ZSL, CK SD, CRZZ, ZG ZMP, ZG Ligi Kobiet, Komitetu Warszawskiego i komitetów dzielnicowych PZPR.

Przewodniczącemu delegacji narodu polskiego — Bolesławowi Bierutowi przedstawił ZG ZMP wręczyli od młodzieży polskiej wie-

niec z szarfami żałobnymi, na którym widnieje napis: „Wieczna chwała Józefowi Stalinowi — młodzieży polska”.

Chyła się spowite krem sztandary, zgromadzeni od krywają głowy. Delegacja zajmuje miejsca w samolocie.

Zgromadzeni długo stoją w surowym i uroczystym skupieniu, gdy samolot podchodzi do startu, wzbija się i szybuje ku Moskwie, stolicy wypróbowanych przyjaciół narodu polskiego — ludzi radzieckich, stolicy wielkiej Ojczyzny Józefa Stalina.

Do KC Wszechzwiązkowego
Leninowskiego Komunistycznego
Związku Młodzieży

Młodzież polska wstrząśnięta do głębi śmiercią Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina łączy się z Wami w wielkim bólu i żalobie.

Towarzysz Józef Wissarionowicz Stalin, genialny kontynuator nauki Marksa - Engelsa - Lenina, budowniczy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego poświęcił swe plomienne życie walce o wyzwolenie ludzkości i wskazał jej drogę do zwycięstwa komunizmu.

Imię Stalina żyje i żyć będzie na wieki w sercach naszej młodzieży jako symbol ofiarnego bezprzykładnego i całkowitego oddania najszlachetniejszej sprawie walki z wyzyskiem, ciemnotą i wstępcstwem, walki o szczęście całej ludzkości.

Młodzież polska zawdzięcza Towarzyszowi Stalinowi — twórcy i organizatorowi zwycięstw narodów radzieckich, ukochanemu Przyjacielowi narodu polskiego wyzwolenie swojej Ojczyzny, swe wolne i szczęśliwe życie.

Postać Towarzysza Józefa Stalina pozostanie dla nas na zawsze symbolem niewzruszonej wieczystej przyjaźni Narodu Polskiego z Narodami Związku Radzieckiego.

Natchniona nieśmiertelną ideą Wielkiego Stalina młodzież polska jednocząc się wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przewodniczącej narodowi, kierowanej przez wiernego ucznia Stalina — Towarzysza Bolesława Bieruta, podwoi swe wysiłki w walce o rozkwit naszej Ojczyzny, o braterstwo i jedność całego obozu pokoju skupionego wokół wielkiego Związku Radzieckiego, o zwycięstwo socjalizmu w świecie.

ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ

Do Wszechzwiązkowego Towarzystwa
Łączności Kulturalnej z Zagranicą

Głęboko wstrząśnięci i zasmuconci śmiercią Wielkiego Wodza Narodu Radzieckiego i mas pracujących całego świata, wielkiego Przyjaciela narodu polskiego Józefa Wissarionowicza Stalina wspólnie z Wami boleśnie przeżywamy ciężką stratę poniesioną przez Naród Radziecki i całą postępową ludzkość.

Postępując śladami Wielkiego Stalina jeszcze ściślej zewrzymy nasze szeregi, wzmacniać będziemy nierozdzielalną przyjaźń naszych narodów i walczyć o zbudowanie socjalizmu i wielkiego dzieła pokoju na całym świecie.

ZARZĄD GŁÓWNY
TOWARZYSTWA PRZYJAŹNI
POLSKO-RADZIECKIEJ

Do KC Komunistycznej Partii
Związku Radzieckiego

W imieniu chłopów, zorganizowanych w Zjednoczonym Stronnictwie Ludowym przesyłamy Wam, drodzy przyjaciele, wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Wielkiego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Każdy pracujący chłop w Polsce wie, że to Józef Stalin wyrwał nasz kraj ze straszliwego niebezpieczeństwa hitlerowskiej zagłady. Związkowi Radzieckiemu zawdzięczamy wyzwolenie narodowe i społeczne i zjednoczenie ziem polskich w ich państwowych granicach.

Masy pracującego chłopstwa polskiego strzec będą jak zrenicy oka wieczystego sojuszu polsko-radzieckiego, ostoi wolności, bezpieczeństwa i niepodległości Polski.

Nauka i dzieło Stalina jest i będzie pochodnią rozjaśniającą chłopskim masom pracującym całego świata drogę do pełnego wyzwolenia z wiekowej krzywdy.

Zjednoczone Stronnictwo Ludowe będzie nieugięte walczyć przy boku Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej o pełne zwycięstwo najszlachetniejszych idei ludzkości, których symbolem jest nieśmiertelne imię STALINA.

W imieniu Naczelnego Komitetu Wykonawczego
Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego

STEFAN IGNAR
ALEKSANDER JUSZKIEWICZ

Powołanie Ogólnonarodowego Komitetu uczczenia pamięci Józefa Stalina

WARSZAWA (PAP). — Dnia 6 marca br. o godz. 18 odbyło się w sali posiedzeń Rady Państwa zebranie rozszerzonego Prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego z udziałem przedstawicieli organizacji politycznych i społecznych.

Zebrani złożyli hołd pamięci Wodza postępowej ludzkości Wielkiego Stalina. Zebranie zagał i przewodniczył mu Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki.

Na zebraniu powołano Ogólnonarodowy Komitet uc-

zczenia pamięci Józefa Stalina w następującym składzie:

Aleksander Zawadzki — Przewodniczący Rady Państwa — jako przewodniczący Komitetu,

członkowie komitetu:

Józef Cyrankiewicz — wiceprezes Rady Ministrów, Edward Ochab — sekretarz KC PZPR, Jan Dembowski — Marszałek Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Prezes Polskiej Akademii Nauk, Stefan Ignar — wiceprezes NKW ZSL, Kazimierz Witaszewski —

generał brygady, wiceminister Obrony Narodowej,

Wiktor Kłosiewicz — przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych,

Alicja Musiałowa — przewodnicząca ZG Ligii Kobiet,

Jarosław Iwaszkiewicz — przewodniczący Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju,

Eugenia Krassowska — wiceprzewodniczący CR SD, Dominik Horodyński — poseł na Sejm,

Stanisław Nowocień — przewodniczący ZG Związku Młodzieży Polskiej.

Uchwała Ogólnonarodowego Komitetu uczczenia pamięci Józefa Stalina

WARSZAWA (PAP). — Ogólnonarodowy Komitet uczczenia pamięci Józefa Stalina wzywa ludność całego kraju do masowego udziału w obchodach i manifestacjach ku czci nieśmiertelnego Wodza całej postępowej ludzkości, niezłomnego Przyjaciela narodu polskiego Józefa Stalina.

W dniu 8 i 9 marca br. odbędą się we wszystkich miastach Polski zgromadzenia żałobne zwołane przez komitety Frontu Narodowego.

W dniu 9 marca br. o godz. 10 w chwili pogrzebu, we wszystkich zakładach pracy, w przemyśle i rolnictwie, w urzędach i instytucjach, w

szkołach i jednostkach wojskowych nastąpi przerwa w pracy na 5 minut i uroczysta chwila skupienia.

W dniu żałoby narodowej 9 marca o godz. 16 ludność stolicy weźmie masowy udział w manifestacyjnym pochodzie, składając hołd pamięci Józefa Stalina.

Wcielając w życie nauki Józefa Stalina wzmocnijmy nieustannie siłę i jedność naszego narodu w walce o pokój i socjalizm

Rezolucja uchwalona na zgromadzeniu zwołanym przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego w dniu 7 bm. dla uczczenia pamięci Józefa Stalina

WARSZAWA (PAP). — Zebrani na zgromadzeniu zwołanym przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego przedstawiciele ludu Warszawy łączą się w głębokim bólu i smutku z narodem Związku Radzieckiego z powodu zgonu największego człowieka naszej epoki, genialnego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości, Chorażego światowego obozu pokoju Józefa Stalina. Śmierć Józefa Stalina jest najcięższą stratą dla mas pracujących całego świata. Imię Stalina jest bowiem bezgranicznie drogim ludziom pracy wszystkich krajów.

Szczególnie boleśnie odczuwa tę ciężką stratę naród polski. Związkowi Radzie-

ckiemu, Armii Radzieckiej, partii Lenina-Stalina, Wodzowi narodu radzieckiego, Wielkiemu Przyjacielowi Polski — Józefowi Stalinowi zawdzięcza nasz naród wyzwolenie z hitlerowskiej niewoli, zjednoczenie w prastarych granicach wszystkich ziem polskich, utrwalenie i umocnienie niepodległości, możliwość budowania nowego i szczęśliwego życia w Polsce — socjalizmu.

Odszedł od nas Józef Stalin, ale Jego imię, Jego nauki i wskazania wiecznie żyć będą w sercach naszych. Żyje, żyć będzie i zwyciężać Jego nieśmiertelne dzieło.

Oddając wraz z całym narodem hołd nieśmiertelnemu Wodzowi mas pracujących całego świata — Józefowi Stalinowi przyrzekamy:

Wiernie wcielając w życie nauki i wskazania Józefa Stalina —

zwiększać nasz wkład w dzieło obrony pokoju, w pomaganie siły i umacnianie zwartości obozu pokoju pod przewodnictwem wielkiego Związku Radzieckiego i jego rządu z tow. Malenkowem na czele.

Wzmacniać nieustannie czujność rewolucyjną, bezlitośnie zwalczać wrogów ludu, najmitów imperializmu.

Otoczać troską i miłością Wojsko Polskie — wierną

straz naszych granic i wolności naszej Ojczyzny.

Potęgować siły naszego państwa ludowego i rozwijać w codziennej ofiarnej pracy naszą gospodarkę narodową — fundament wzrostu dobrobytu i kultury naszego narodu —

umacniać nieustannie Front Narodowy, jedność i zwartość Polaków w walce o pokój i Plan 6-letni, wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pod przewodnictwem walecznego ucznia Stalina, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej Bolesława Bieruta.

Ślubujemy jeszcze bardziej pogłębiać solidarność, przyjaźń i braterstwo z narodami radzieckimi, umacniać nierozwalną więź ideową z bohaterką Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, stać niezłomnie w niezwykłych szeregach całego obozu pokoju pod przewodnictwem wielkiego Związku Radzieckiego i jego rządu z tow. Malenkowem na czele.

Wieczysta chwala Józefowi Stalinowi!

Pod sztandarem Lenina-Stalina, pod wodzą Bolesława Bieruta, naprzód do nowych zwycięstw socjalizmu i pokoju.

Naród polski pogrążony w głębokim bólu oddaje hołd Wielkiemu Stalinowi

WARSZAWA. — Wieść o śmierci Józefa Wissarionowicza Stalina, przepoiła głębokim bólem serca milionów patriotów polskich.

Spowite kirem czerwone i białoczerwone sztandary i flagi, obramowane czernią portrety Józefa Stalina — widać na budynkach kopalni, Jego imienia i wszystkich innych kopalni, na budynkach huty Jego imienia i budynkach innych hut, na Zakładach im. Stalina w Poznaniu, ZPB im. Stalina w Łodzi, na setkach i tysiącach innych zakładów pracy, na wielkich budowach socjalizmu, rosnących dzięki Jego pomocy i pomocy ludzi radzieckich, na gmachach urzędów i instytucji, na niezliczonych tysiącach domów w miastach i wsiach.

Wszędzie widnieją hasła: „Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości”, „Wieczysta chwala Józefowi Stalinowi — wyzwolicielowi narodu polskiego”, „Wzmocnijmy braterską solidarność z narodami radzieckimi, naród polski składa hołd pamięci Wielkiego Stalina”, „Stalin uczy: wzmocnijmy i zacieśniajmy naszą czujność rewolucyjną”, „Podwojmy naszą energię i wysiłki w walce o produkcję, o Plan 6-letni, o pokój, o socjalizm”.

Żałobną szatę przybrała stolica Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Warszawa.

Nad Belwederem — siedzibą Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — opuszczona do połowy masztu spowita kirem biało-czerwona chorągiew. Na frontonie gmachu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej relikwioty oświetlają olbrzymi portret Wodza i genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata — Józefa Stalina.

Na frontonie gmachu Rady Państwa widnieje na czerwonym tle popiersie Józefa Stalina.

Na gmachu Ambasady Radzieckiej — spowita w czerń flaga. Przed Ambasadą gromadzą się tłumy mieszkańców Warszawy, delegacje z niezliczonych zakładów pracy, ze wsi, ze szkół i uczelni, aby wyrazić najgłębsze współczucie i solidarność z narodem radzieckim.

W niezliczonych zakładach pracy, PGR-ach, spółdzielniach produkcyjnych, gromadach wiejskich, szkołach, uczelniach, instytucjach odbyły się krótkie zebrania. W głębokiej ciszy słuchano ko-

munikatu o śmierci Towarzysza Stalina. Minutą ciszy, nabrzmiałej głębokim smutkiem, uczczono Jego pamięć. Załogi śpiewały hymn proletariatu „Międzynarodówkę”. W wielu wsiach śpiewało „Gdy naród do boju”.

W całym kraju zawieszono zostały imprezy artystyczne o charakterze rozrywkowym.

Setki ludzi pracy, chłopów, młodzieży za pośrednictwem Ambasady i Konsulatów ZSRR, za pośrednictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przesała listy do przyjaciół radzieckich.

„Odczuwamy codzienną braterską pomoc ze strony Wielkiego Kraju Rad — pisze w swym liście załoga budująca kombinat Nowa Huta. Wieść o zgonie współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, mądrego Wodza i Nauczyciela partii komunistycznych, wstrząsnęła nami do głębi. Życie i walka naszych najdroższych przyjaciół — ludzi radzieckich jest dla nas natchnieniem i bodźcem do wzmocnienia wysiłków w walce o zbudowanie socjalizmu w Polsce. Nieśmiertelne imię Stalina żyć będzie zawsze w naszych sercach.”

Chłopi z gromady Ermionów, gmina Rybno, pow. Sochaczew, zespoleni w Komitecie założycielskim spółdzielni produkcyjnej piszą:

„Wstrząśnięci do głębi żalnością solidaryzujemy się w bólu ze wszystkimi ludźmi radzieckimi. Zacieśniać będziemy wieczystą przyjaźń z narodem radzieckim.”

„Nie jestem członkiem partii — pisze w swym liście do podstawowej organizacji partyjnej stolarz z wydziału W-7 Pafawagu Piotr Starynowicz — ale przecież nie szczęście spadło na nas wszystkich. Pomylił się jednak wróg, któremu wydaje się, że łatwiej uda mu się zachwiać naszą jedność. My wszyscy, partyjni i bezpartyjni zacieśnimy roboczarские szeregi, by budować szczęście narodu. Tak jak uczył Stalin. Nasze zaufanie dla partii idącej drogą Partii Lenina-Stalina, jest bezgraniczne.”

W dniu, gdy prasa i radio podały, iż przestało bić serce Wielkiego Stalina, ludzie pracy setek miast i tysięcy wsi polskich, składają hołd nieśmiertelnemu Wodzowi ludu pracującego całego świata i jeszcze mocniej zwracają swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego Bolesława Bieruta — wiernego

uczni Józefa Stalina. Równocześnie masy pracujące Polski Ludowej podejmują liczne zobowiązania produkcyjne. Zobowiązania te mają na celu przyspieszenie realizacji naszych planów gospodarczych, umocnienie sił i za bezpieczeństwo niepodległości narodu polskiego w walce o pokój i socjalizm.

Masowo zgłaszane są indywidualne zobowiązania znacznego zwiększenia wydajności pracy. W zobowiązaniach poszczególnych robotników, brygad i całych załóg robotniczych na czoło wysuwa się sprawa zapewnienia pełnej rytmiczności w wykonywaniu planów — przez wykorzystanie istniejących rezerw produkcyjnych, doskonalenie organizacji pracy, upowszechnianie przodujących metod pracy. Wiele załóg postanowiła podnieść jakość wyrobów i obniżyć koszty własnej produkcji.

Na zebraniu załogowym w sali zbiornej kopalni „Eminencja”, przed przybranym kirem wielkim portretem Józefa Stalina zgromadzili się w komplecie wszyscy górnicy z pierwszej zmiany wydobywczej. Wielu z nich przybyło w ubraniach roboczych, odkrytych jeszcze pyłem węglowym.

Górnicy kopalni „Eminencja” dokumentując czynem swoją wolę realizowania wskazań Józefa Stalina zadeklarowali na zebraniu szereg poważnych zobowiązań produkcyjnych. Kierownik oddziału I Paweł Wolny, oświadczył w imieniu kierowników wszystkich oddziałów produkcyjnych, iż załogi ich podniosą swoje dotychczasowe zobowiązania na bieżący miesiąc o dalsze 2 proc., co pozwoli kopalni wykonać plan marcowy nie w 105 proc., jak opiewa dotychczasowe zobowiązanie, lecz co najmniej w 107 proc.

„W tym celu postanowiliśmy z rodzinami spółdzielcy z Teresina postanowili m. in. przeprowadzić siewy w terminie o 3 dni krótszym niż zaplanowano, na 15 ha zastosować siew krzyżowy, powiększyć powierzchnię uprawy roślin przemysłowych o 24 ha w stosunku do roku ub., a uprawę warzyw zwiększyć o 4,5 ha.

Spółdzielcy z Teresina, którzy w styczniu br. przyjęli do swych szeregów 14 nowych członków, postanowili dołożyć starań, aby jak najprędzej wprowadzić do spółdzielni pozostałych mało i średniorolnych gospodarzy z gromady.

1 Maja i huty „Zawlecie”, zobowiązały się wykonać plan produkcji stali na marzec br. w 106 proc. Poprzednie zobowiązanie przewidywało wykonanie planu na marzec br. w 104,3 proc. We wszystkich oddziałach huty „Kosłuszko” robotnicy zgłaszali się do sekretarzy oddziałowych organizacji partyjnych i rad oddziałowych z meldunkami o podjętych zobowiązaniach produkcyjnych.

M. in. w koksowni produkująca brygada Adolfa Pasona zobowiązała się do końca marca wyprodukować tysiąc ton koksu ponad plan. W stalowni wytapiacze Henryk Hakuba i Franciszek Richter niezależnie od zobowiązań podjętych w związku z współzawodnictwem międzyzakładowym zobowiązały się wykonać w marcu dodatkowo po 3 szybkościowe wytopy stali. Cenne zobowiązanie podjęła również załoga jednego z oddziałów, postanawiając wyprodukować w marcu 100 ton wyrobów walcowanych ponad plan.

„Ze rosła nasza spółdzielnie, że spółdzielnia jest wciąż więcej na wsiach — to dowód, jak słuszne są nieśmiertelne wskazania Stalina. I wiem, że Jego dzieło poprowadzą dalej wszyscy ludzie pracy na świecie” — powiedziała przodownica pracy ze spółdzielni produkcyjnej w Teresinie, Anna Raszkievicz, mówiąc na zebraniu spółdzielców o zgonie Józefa Stalina.

Na zebraniu, na które zeszli gremialnie z rodzinami spółdzielcy z Teresina postanowili, że z jeszcze większą wytrwałością, nie żałując trudu pracować będą nad powiększeniem swego gospodarstwa, bo w ten sposób najskuteczniej przyczynią się do dalszego umocnienia Ojczyzny, najpełniej wyrażą uczucia przyjaźni dla narodu radzieckiego.

Spółdzielcy z Teresina postanowili m. in. przeprowadzić siewy w terminie o 3 dni krótszym niż zaplanowano, na 15 ha zastosować siew krzyżowy, powiększyć powierzchnię uprawy roślin przemysłowych o 24 ha w stosunku do roku ub., a uprawę warzyw zwiększyć o 4,5 ha.

Spółdzielcy z Teresina, którzy w styczniu br. przyjęli do swych szeregów 14 nowych członków, postanowili dołożyć starań, aby jak najprędzej wprowadzić do spółdzielni pozostałych mało i średniorolnych gospodarzy z gromady.

Lud stolicy uczcił pamięć Józefa Stalina

Wielkie zgromadzenie w Hali Mirowskiej w Warszawie

WARSZAWA (PAP). „Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości”. Te słowa wyrażające myśli i uczucia wszystkich ludzi pracy wypisane są nad Prezydium wielkiego zgromadzenia zwołanego przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego w dniu 7 bm. dla uczczenia pamięci Józefa Stalina.

Ogromną Hala Mirowską wypełnia ponad 5-tysięczna rzesza robotników warszawskich fabryk i placów budowy, kobiet, młodzieży — ludzi wszystkich warstw i zawodów. Ci, których nie pomieściła hala, pomimo szarugi stoją wielotysięcznym tłumem pod zainstalowanymi na placu megafonami.

Panuje głęboka cisza i skupienie. Na podwyższeniu, u stóp wielkiego portretu Józefa Stalina ustawiają się długim szeregiem poczty ze spowitymi kirem sztandarami.

Przewodniczy zgromadzeniu przewodniczący CRZZ W. Kłosiewicz.

W prezydium zasiadają: przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki, ambasador ZSRR w Warszawie A. A. Sobolew, sekretarze KC PZPR, wiceprezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz i E. Ochab, marszałek Sejmu J. Dembowski, przedstawiciele władz naczelnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — S. Ignar i Stronnictwa Demokratycznego — E. Krassowska, przed-

stawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciele PKOP, organizacji społecznych, działacze katolicki, wybitni naukowcy, artyści i przodownicy pracy Warszawy.

Rozlegają się dźwięki „Międzynarodówki”.

Zgromadzenie otwiera w imieniu Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Wiktor Kłosiewicz. „W tych ciężkich dniach ogólnonarodowej żałoby — mówi on m. in. — kiedy kirem okryte pochyliły się wszystkie sztandary, kiedy serca milionów patriotów polskich przepojone są głębokim bólem — oddajmy cześć wielkiej, świetlanej pamięci, cześć życiu, pracy i walce człowieka, który był natchnieniem i ostoją wolności narodów”.

Zgromadzenie wstają z miejsc i minutą ciszy uczą pamięć Józefa Stalina. Chyła się spowite kirem sztandary.

Następnie przemawiają: sekretarz KC PZPR — E. Ochab, sekretarz NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — J. Ozga - Michalski, przewodniczący Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju — J. Iwaszkiewicz, sekretarz ZG Związku Młodzieży Polskiej — T. Wegner.

Rezolucję zgromadzenia odczytuje przewodnicząca ZG Ligii Kobiet — A. Musiałowa. Z mocą brzmi śpiewana na zakończenie zgromadzenia pieśń waleczącego i zwyciężającego proletariatu — „Międzynarodówka”.

Białostoczczyzna czynem produkcyjnym składa hołd Wielkiemu Stalinowi

Smutne są te pierwsze marcowe dni zbliżającej się wiosny. Ciężkie, nabrzmiałe bólem, który można odczytać na każdej twarzy, zarówno przechodnia na ulicy, robotnika w fabryce przy warsztacie pracy, czy młodej dziewczyny śpieszącej na wykład do Akademii Medycznej. Szare, powleczone w kir pierwsze dni marca 1953 roku.

Znikł gdzieś uśmiech. Jak że inne słowa. Zwzięte, poważne, pełne treści...

— Był On dla nas Wodzem i Wychowawcą, Opiekunem i Nauczycielem. Każde Jego słowo było dla nas drogowskazem w pracy i życiu, napędzało nas nową, jakąś tajemniczą siłą do dalszej walki o zbudowanie szczęśliwego i radosnego życia.

Przodownik pracy osiągał za swoją brygadą zbrojarską 354 proc. normy, zdobywca 6 miejsc w kraju, pracujący obecnie przy budowie w Starosielcach, Władysław Kudelski, w milczeniu, z czapką w ręku, patrzy na spowity kirem portret Towarzystwa Józefa Stalina.

...Odszedł od nas — wzrok staje się naraz ostry, wyraża siłę i wiarę. — Odszedł, lecz pozostały Jego wskazania, Jego nauka. Przystawiając je sobie musimy jeszcze bardziej skupić się wokół naszej partii i Rządu. Jeszcze mocniej musimy zacieśniać przyjaźń z narodami radzieckimi. Więcej i lepiej musimy budować i produkować. I... — Kudelski obejmuje oczyma czerwone mury budowy — jeszcze bardziej musimy być czujni wobec tych wszystkich, którzy pragną przeskoczyć nam w naszym pokojowym, socjalistycznym budownictwie, którzy chcieli by na to nasze nowe domy rzucić bomby.

Odkryte głowy, smutek na twarzach. W ciszy, która wypełnia olbrzymią halę produkcyjną, słucha przybyła na zażożenie masówkę załoga Warsztatów Drogowych w Starosielcach, słów kierownika Wydziału Komunikacyjnego KW PZPR tow. Waszkie wicza, odczytującego odezwę KC PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do narodu polskiego.

...Z imieniem Stalina, uzbrojeni w Jego naukę, łamiąc opór wrogów i zacieśniając więź braterstwa z narodami ZSRR kroczyć zwycięsko naprzód pod przewodnictwem klasy robotniczej i jej partii do ugruntowania naszej niepodległości, pokoju i socjalizmu!

Głębokim milczeniem składa załoga starosielska, hołd Wielkiemu Stalinowi. I naraz, olbrzymia hala produkcyjną wypełnia bojowy hymn klasy robotniczej „Międzynarodówka”.

„Bój to jest nasz ostatni...”

Mówią robotnicy. Są tu tacy, którzy widzieli Towarzystwa Stalina, którzy słuchali jego słów.

Siuw starszek, kierownik Oddziału Mechanicznego tow. Wacław Chmaro, pamięta Wielkiego Stalina. Widział Go przemawiającego do robotników leningradzkich.

— Trudno pogodzić się z myślą, że już Go nie ma — dalsze słowa tłumią łzy, które napędzają oczy. Coś ścisną za krtani...

Padają mocne, roboczarne słowa. Mówi majster narzędziowni Antoni Wasiluk.

— Śmierć Towarzystwa Stalina nie osłabi naszego budownictwa, naszej walki o socjalizm i utrwalenie pokoju. Jeszcze z większym zapalem, w myśl wskazań naszego nieśmiertelnego Wodza!

Współzawodnictwo socjalistyczne jest wyrazem rzeczowej, rewolucyjnej samokrytyki mas, opierającej się o twórczą inicjatywę milionów ludzi pracy. STALIN

1 Nauczyciela, będziemy budować socjalizm. My, pracownicy oddziału mechanicznego, zobowiązujemy się wykonać ponad plan do 1 kwietnia 2 wózki normaltorowe oraz 4 komplety luzowników wraz z ciepłomierzem.

Mówi przodujący robotnik z oddziału mostów Mikołaj Smolewski.

— Jeszcze bardziej zacieśnimy przyjaźń z narodami Związku Radzieckiego, jeszcze z większą siłą będziemy przeciwstawiać się podżegaczom wojennym.

Wzmacniając czujność, zwiększając wydajność pracy, podnosząc socjalistyczną dyscyplinę pracy, skupieni wokół naszej partii i Towarzystwa Bolesława Bieruta, będziemy walczyć o socjalizm i pokój aż do zwycięstwa. Pracownicy oddziału mostów zobowiązują się wykonać do dnia 4 kwietnia dodatkową produkcję.

Mówi uczeń klasy II a Kolejowej Szkoły Zasadniczej, Zdzisław Sochoł.

— W tej ciężkiej chwili z największą mocą odczuwamy serdeczną i nierozważną więź z młodzieżą radziecką. Przyrzekamy, że w pracy swej będziemy zawsze kierować się wskazaniami naszego Nauczyciela. Będziemy stale podnosić nasze wyniki w nauce. Zobowiązujemy się zebrać do 15 kwietnia, 50 ton złomu dla naszych hut. Za uzyskane pieniądze zakupimy sprzęt do gabinetów, mechanicznego, fizycznego i matematycznego.

Coraz więcej zobowiązań... Oddział nawierzchni zobowiązuje się wykonać ponadplanowo do 1 kwietnia, 2 rozjazdy wąskotorowe i 3 wyrzutnice.

Padają zobowiązania indywidualne. Frezer Edward Bakowski postanawia podnieść wydajność pracy z 200 do 210 proc., wiertacz Piotr

Kamiński ze 185 do 200 proc., ślusarze Klemens Ryznikiewicz i Stanisław Ostrowski ze 180 do 202 proc. Podlegają zobowiązaniom heblarze Franciszek Cieśluk i Zdzisław Sakowicz, tokarz Eugeniusz Romańczuk i inni.

Ogólna wartość podjętych zobowiązań sięga 363,5 tys. złotych.

„Wstrząśnięci bolesną wiadomością — głosi podjęta przez załogę rezolucja — że przestało bić serce współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, Wodza i Nauczyciela Józefa Wissarionowicza Stalina, Tego, którego imię jest bezgranicznie drogim narodowi polskiemu oraz masom pracującym całego świata, postanawiamy oddać hołd Jego świetlanej pamięci, czynami produkcyjnymi. Wierni wskazaniom nie-

śmiertelnego Stalina, wierni wskazaniom ukochanego Wodza naszego narodu Towarzystwa Bolesława Bieruta, zjednoczeni we Froncie Narodowym, wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, ze zdwojonym zapalem będziemy realizować 6-letni Plan budowy podstaw socjalizmu w naszej ludowej Ojczyźnie!” R. K.

Załoga Parowozowni Głównej i kl. w Białymstoku na masowce 7 bm. podjęła łącznie 15 zbiorowych zobowiązań produkcyjnych.

Dla uczczenia pamięci największego i najukochańszego Przyjaciela narodu polskiego Towarzystwa Józefa Stalina, załoga parowozowni białostockiej postanowiła w

dniu 9 marca zaciągnąć „Warty Stalinowskie”.

Wzmoczymy swe wysiłki w realizacji twórczych zadań programu Frontu Narodowego

W sobotę, dnia 7 bm. odbyło się w Białymstoku w sali WRN rozszerzone Plenum Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego. W obradach plenum wzięli udział przedstawiciele naszej partii, ZSL, SD i organizacji społecznych z Białegostoku oraz liczni przedstawiciele Powiatowych Komitetów Frontu Narodowego.

Zebrań na sali aktywistów Frontu Narodowego w głębokim skupieniu wysłuchali przemówienia przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, ob. Czaplina, o życiu i działalności Wielkiego Stalina.

„Naród polski i całe społeczeństwo Białostoczczyzny — podkreślił mówca — skupione w szeregach Frontu Narodowego, na wieść o śmierci Wielkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata — Józefa Stalina, okryło się głęboką żalobą. W tej tak ciężkiej dla nas chwili serca nasze zwrócone są ku naszym radzieckim towarzyszom, ku Komunistycznej

Partii Związku Radzieckiego, której współtwórcą, wychowawcą i nauczycielem był Towarzystwo Stalin. Pomni Jego nauk i wskazań jeszcze mocniej zewrzymy nasze szeregi, jeszcze bardziej wzmoczymy nasze wysiłki w realizacji programu Frontu Narodowego, w walce o umocnienie naszej ludowej Ojczyzny, w walce o utrwalenie pokoju na całym świecie”.

W dalszym ciągu swego przemówienia ob. Czaplina stwierdził, że masy pracujące Białostoczczyzny jeszcze silniej skupiły się wokół ukochanego partii i Rządu ludowego dając temu wyraz w tysiącach zobowiązań podejmowanych w zakładach pracy i w gromadach. Patriotyczna świadomość mas pracujących naszego województwa, jedność, niezłomna solidarność i wieczysta przyjaźń i braterstwo ze Związkiem Radzieckim oraz gotowość do nieustępliwej walki z trudnościami i wrogami Ojczyzny — to źródło niewyczerpanych sił na drodze do szczęścia i potęgi naszej Ojczyzny, to rękojmią jeszcze mocniejszej przyjaźni z narodami Wielkiego Związku Radzieckiego i zwiększenie wkładu do wspólnej walki o realizację wiecznie żywych idei i wskazań Wielkiego Stalina.

Zabierając głos w imieniu Wojewódzkiego Komitetu Obronców Pokoju — ob. Tomaszewski zapewnił zebranych, że zespolona w ruchu obronców pokoju ludność Białostoczczyzny kontynuować będzie jeszcze wytrwale swą walkę o pokój, której przewodzą niezłomny Józef Stalin.

Posel na Sejm, prof. Tadeusz Czystohorski, powiedział między innymi: „Naród polski ma szczególne powody dla wyrażenia głębokiej wdzięczności dla Wielkiego Stalina. Od początku swej działalności, Józef Stalin stał na stanowisku, aby Polska była krajem wolnym i niepodległym. Fakt, że dzisiaj żyjemy w wolnej i niepodległej Ojczyźnie zawdzięczamy polityce Związku Radzieckiego, kierowanej przez największego męża stanu naszych czasów — Józefa Stalina”.

Rozszerzone plenum Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego wydało apel do społeczeństwa województwa białostockiego, wzywając w nim do zwiększenia wysiłków w celu realizacji zadań 4 roku Planu 6-letniego.

W apelu tym między innymi czytamy:

„Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego wzywa klasę robotniczą do wzmoczenia wy-

Kobiety nie zapomną wskazań Józefa Stalina

W dniu wczorajszym, w sali Państwowego Teatru im. Węgierki w Białymstoku, odbyła się uroczysta akademicka zorganizonowana z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet.

Śmierć Towarzystwa Stalina — Wodza postępowej ludkości całego świata — śmierć, która poruszyła do głębi miliony Polaków, poprzedziła ten dzień, Akademia przebiegała w nastroju poważnym — na twarzach zebranych malował się smutek.

Tow. Jadwiga Zubrycka, przewodnicząca prezydium Akademii powiedziała:

— Tegoroczny Międzynarodowy Dzień Kobiet — 8 marca, przypada w ciężkich dniach bólu i żaloby z powodu zgonu Wodza i Nauczyciela narodów ZSRR, niezłomnego Chorażego światowego obozu pokoju — Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, najserdeczniejszego Przyjaciela Polski — Wielkiego Stalina.

Wielkiemu Stalinowi kobiety polskie wraz z całym narodem zawdzięczają swe wyzwolenie z jarzma niewolniczej i społecznej. Fakt, że żyjemy i pracujemy w wolnej od wrogu Polsce, zawdzięczamy Jemu, współtwórcy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego, Wodza zwycięstw potężnej Armii Radzieckiej, Trałimy Ojca, ale pozostają nam Jego nauki, jako drogowskaz na długie lata.

Po tych słowach wszyscy zebrani powstając uczcili pamięć Wielkiego Człowieka jednominutową chwilą ciszy, a następnie tow. Helena Puczyńska, przewodnicząca Wojewódzkiego Zarządu Ligii Kobiet, odczytała tekst depechy, która została wysłana do ambasadora ZSRR w Warszawie — tow. Sobolewa:

„Prezydium Wojewódzkiej Akademii Obchodu Międzynarodowego Dnia Kobiet w Białymstoku w imieniu wszystkich kobiet Białostoczczyzny składa na Wasze ręce i za Waszym pośrednictwem razą głębokiego żalu i współczucia z powodu zgonu ukochanego Wodza wielkiego Kraju Rad i Przyjaciela naszego, Józefa Stalina, ktoru my, kobiety Białostoczczyzny zawdzięczamy wolność i szczęście naszych dzieci. Zapewniamy, że wychowamy nasze dzieci w szacunku, miłości i wdzięczności do wszystkich narodów radzieckich, a imię Józefa Stalina stanie się nieśmiertelnym w sercach kobiet białostoczkich.”

Wzruszającym momentem było składanie meldunków przez delegację białostockich zakładów produkcyjnych o wykonaniu podjętych zobowiązań. Każdemu meldunkowi towarzyszyły słowa: Uczelmy pamięć Towarzystwa Stalina jak najbardziej wydajną pracę.

Na zakończenie akademii wysłano list kobiet białostoczkich do kobiet radzieckich, w którym m. in. czytamy: „W dniu 8 marca zapewnił nas o naszym głębokim przywiązaniu i bezgranicznej wdzięczności dla Waszych bohaterów narodów i Wielkiego Stalina.

Miliony Polaków śledzą dzień z zainteresowaniem jak narodził radziecki realizuje genialne wskazania Wielkiego Stalina, wzrostu gigantycznej budowli komunizmu. My, kobiety polskie, wzorując się na Waszych doświadczeniach, przyrzekamy stanąć z całym narodem do realizacji programu Frontu Narodowego i zadań wielkiego Planu Sześcioletniego.

Przyrzekamy Wam, kobietom Związku Radzieckiego, że imię Wielkiego Stalina będzie zawsze z nami w naszej walce o pokój na całym świecie i zwycięstwo socjalizmu w naszym kraju”.

W przededniu wielkiej bitwy o chleb — Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego — wzywa wszystkich chłopców pracujących, by zwiększyli swoje wysiłki dla pomysłowego przeprowadzenia siewów wiosennych na całym areale, by wykorzystali w pełni wielką pomoc władzy ludowej w postaci nawozów sztucznych, maszyn rolniczych, doborowego ziarna siewnego i kredytów, by rozwijali masowe współzawodnictwo w rolnictwie.

Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego wzywa całą postępową twórczą inteligencję województwa białostockiego — inżynierów, profesorów, lekarzy, nauczycieli i studentów, by swą wiedzą i zdolności oddali w służbę dla jak najlepszego wykonania naszych zadań w zakładach produkcyjnych, w gromadach i spółdzielniach produkcyjnych, w PGR oraz w zakładach naukowych i w szkołach.

Naszą zwartością i patriotyczną postawą w pracy w walce o Polskę betonu i stali zadokumentujemy zjednoczenie wszystkich ludzi pracy wszystkich patriotów skupionych we Froncie Narodowym ktorému przewodzi wielki budowniczy Polski Ludowej Bolesław Bierut — niezłomny kontynuator nieśmiertelnego wskazań największego bojownika i geniusza współczesnej epoki — Józefa Stalina.”

Na zakończenie, zebrani uchwalili treść depechy do ambasadora Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Polsce — Arkadiusza Sobolewa, wyrażając w niej głębokie współczucie z powodu zgonu ukochanego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata — Józefa Stalina.

Prof. dr T. Kielanowski

Rektor Akademii Medycznej w Białymstoku

Marian Malinowski

szeregowy Ludowego Wojska Polskiego
przodownik wyszkolenia bojowego i politycznego

Smierć Józefa Stalina wywarła na mnie i na pracownikach nauki Akademii Medycznej wstrząsające wrażenie. Straciliśmy Ojca, straciliśmy Opiekuna, ktoru zawdzięczamy życie uratowane przed faszystowskim najeźdźcą. Straciliśmy genialnego Uczonego, który kierował pracą badawczą wszelkich dziedzin, prowadząc naukę światową na drogi materialistycznej prawdy.

Stratę Józefa Stalina odczuwa cały świat, my, Polacy, jednak bardziej boleśnie, szczególnie po tak niedawno jeszcze złożonych przez Niego dowodach wielkiej dla nas przyjaźni. Odszedł Wielki Człowiek, zostaje jednak wielkie dzieło, na którym wiele pokoleń będzie się mogło uczyć.

Wiemy dobrze, że Stalinowi i stworzonej przez Niego Armii — Wyzwolicielce miliony ludzi zawdzięcza życie i mamy teraz możliwość swobodnego rozwoju naszej kultury. Nasza Akademia Medyczna w Białymstoku powstała właśnie dzięki zwycięstwu stalinowskiej idei socjalizmu i dlatego pamięć Wielkiego Stalina będzie na zawsze otoczona w naszej Uczelni najgłębszą czcią.

Smierć Generalissimusa Stalina przeżywałem bardzo ciężko, przeżywałem z takim bólem i smutkiem, jakbym stracił kogoś bardzo bliskiego z rodziny. Bo imię Stalina w moim życiu wiąże się ściśle z wyzwoleniem spod jarzma obszarnej armii, naród polski otrzymał niepodległość, a ja i moja cała rodzina zaczęła nowe, szczęśliwe życie. Z chwilą wyzwolenia skończyła się raz na zawsze nędza, poniewierka i wyzysk. Ja i moja rodzina rozpoczęliśmy nowe życie, życie pracowite, trudne, ale życie szczęśliwe. W majątku dawnego obszarnika w Prusach, powiat Skiermiewce, powstał PGR. Otrzymałem tam pracę i ja i ojciec. Wtedy zrozumiałem, co znaczy człowiek wolny i szczęśliwy. Właśnie to wszystko zawdzięczam Stalinowi.

Jestem teraz w wojsku. Rozumiem, że służba moja jest zaszczytną, rozumiem, że przodując w wyszkoleniu bojowym jestem zawsze gotów do obrony Ojczyzny przed zakusami wrogów, ale w dniu śmierci Stalina przyrzekłem, że jeszcze bardziej podniosę swe kwalifikacje bojowe i swe wyszkolenie polityczne, aby zawsze gotowym być i do ostatniej kropli krwi walczyć za wielkie dzieło Stalina — Pokój.